

DES DEL SINDICALISME FEMINISTA I DE CLASSE CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES

25 novembre, una data que cada any ens serveix per posar el focus en les violències masclistes que patim les dones. Violències diverses que són estructurals i sistèmiques i que tenen com a objectiu el sotmetiment de les dones en formes més o menys directes, però totes violentes.

Una violència estructural que no hem de normalitzar. No poder decidir sobre el nostre propi cos, la cosificació que ens marca, les sentències que ens revictimitzen, la bretxa salarial, el sostre de vidre i el terra enganxós, els assetjaments de caràcter sexual o per ser dones, la recerca científica amb biaix de gènere que té un impacte negatiu en la nostra salut, la invisibilització i negació del protagonisme de les dones en l'avenir de la història de la humanitat i tantes i interminables desigualtats i discriminacions **SÓN VIOLÈNCIA!**

Per això, no és casualitat que siguem les dones les que patim amb més cruesa i brutalitat les conseqüències de les desigualtats socioeconòmiques, les guerres, l'avenç del feixisme, les polítiques ecocides... Per això no és casualitat que les dones i els infants continuem sent assassinades a mans de les nostres parelles o exparelles o a mans de qualsevol home que ha interioritzat que som subjectes subordinats al seu poder.

DES DEL SINDICALISME FEMINISTA I DE CLASSE CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES

A aquesta relació causal se li diu patriarcat i les seves conseqüències s'agreugen quan s'alia amb el sistema capitalista. En aquesta aliança criminal, les dones de classe treballadora, les dones racialitzades, les dones migrants, les nenes, les dones joves i les grans, les dones de zones en conflicte, les dones trans, les dones no normatives, les treballadores sexuals... rebem la pitjor part. Cal respondre-hi de manera estructural.

Cap reforma del codi penal modificarà la relació de poder entre dones i homes -com tampoc resoldrà el conflicte polític entre la nació catalana i espanya-. Calen més i millors polítiques públiques que posin el focus en la prevenció, cal una transformació del model socioeconòmic per erradicar les relacions de dependència econòmica, cal un sistema públic de protecció social que garanteixi l'emancipació de les dones.

Cal un sindicalisme feminista i de contrapoder que lluiti en els centres de treball contra la regressió dels drets laborals.
Cal un marc de relacions laborals propi en el si de la República catalana independent.

Cal una aliança feminista ferma que se centri a combatre l'avenç de la ultradreta, la vulneració de drets polítics, civils i socials. Cal una aliança feminista per eradicar el patriarcat.